

Aan:
Provinciale Staten

Onderwerp:
Verordening voor fysieke leefomgeving

1. Beslispunten:

Provinciale Staten stellen de Verordening voor de fysieke leefomgeving Flevoland vast.

2. Inleiding:

Op 15 juni 2005 heeft de Commissie Ruimte ingestemd met de voorbereiding van een Verordening voor de fysieke leefomgeving. In de Verordening voor de fysieke leefomgeving moeten de Provinciale milieuverordening Flevoland, de Grondwaterverordening Flevoland 1996, de Ontgrondingenverordening Flevoland 2002, de Verordening waterhuishouding Flevoland, de Verordening waterkering Noord-Nederland, de Landschapsverordening Flevoland 2004 en een publiekrechtelijke regeling voor provinciale (vaar)wegen worden opgenomen.

In verband met de voorbereiding van de onderdelen water, waterkeringen, milieu, grondwaterbescherming en wegen en vaarwegen is op 15 februari 2006 een aantal richtinggevende keuzes aan de Commissie Ruimte voorgelegd. De Commissie Ruimte heeft met de voorgelegde keuzes ingestemd. Vervolgens is op 13 september 2006 de ontwerp Verordening voor de fysieke leefomgeving, conform de provinciale handleiding voor het opstellen van verordeningen, aan de commissie Ruimte voorgelegd teneinde de commissie in de gelegenheid te stellen een oordeel te vormen over de inspraakrijpheid van de ontwerp verordening. De commissie heeft ingestemd met de publicatie van de ontwerp verordening.

De ontwerp verordening heeft voor belanghebbenden gedurende zes weken ter inzage gelegen. Daarnaast is de ontwerp verordening toegezonden aan alle betrokken overheidsorganen en belangenorganisaties. Aan de colleges van gedeputeerde staten van de provincies Fryslân en Overijssel is daarbij specifiek verzocht aan te geven of kan worden ingestemd met de regels voor primaire waterkeringen. Provinciale Staten van Fryslân en Overijssel dienen namelijk de regels voor primaire waterkeringen mede vast te stellen. Voorts is de ontwerp verordening tijdens de ter inzage periode voor advies voorgelegd aan de Provinciale Omgevingscommissie Flevoland (hierna: POCF).

Op de ontwerp verordening zijn 12 zienswijzen ontvangen. Van de POCF is een positief advies ontvangen op de ontwerp verordening. In deze nota wordt op hoofdlijnen ingegaan op de ontvangen zienswijzen en de hieruit voortvloeiende aanpassingen van de ontwerp verordening. De zienswijzen zijn uitgebreid beantwoord in de bijgevoegde antwoordnota. In de bijgevoegde antwoordnota worden ook de ambtshalve wijzigingen aangegeven die noodzakelijk zijn om juridische onregelmatigheden in het ontwerp op te lossen.

Statenvergadering:
8 februari 2007

Agendapunt
6.c

Lelystad
29 november 2006

Registratienummer
481385

Inlichtingen
E. de Beer

Afdeling/Bureau
MPV

3. Beoogd effect:

De integratie en afstemming van provinciale regelgeving op het terrein van de fysieke leefomgeving.

4. Argumenten:

4.1 Algemene lijn in de zienswijzen op de ontwerp Verordening voor de fysieke leefomgeving

Er zijn zienswijzen ontvangen van de gemeente Lemsterland, de gemeente Zeewolde, de gemeente Urk, de gemeente Noordoostpolder, de provincie Fryslân, de provincie Overijssel, Waterschap Zuiderzeeland, Vitens, de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek, Rijkswaterstaat IJsselmeergebied, Natuur en Milieu Flevoland, mede namens IVN Consulentschap, Natuurmonumenten en Flevolandschap en de Stichting Recreatietoervaart Nederland.

In algemene zin valt op dat in de zienswijzen waardering wordt uitgesproken over de wijze waarop meerdere verordeningen zijn geïntegreerd tot één verordening, met daarbij het accent op het verminderen van het aantal regels en het beter toegankelijk maken van de regels. Nagenoeg alle insprekers geven expliciet aan dat de provincie hierin zeker is geslaagd. Daarnaast valt op dat in de zienswijzen vooral opmerkingen worden gemaakt van technisch juridische aard. Zo wordt onder andere gewezen op een aantal verkeerde verwijzingen, wordt in een enkel geval verzocht bestaande wetteksten ter verduidelijking in de verordening op te nemen en wordt verzocht sommige artikelen of kaarten verder te verduidelijken in de toelichting. Aan verzoeken om kaarten te verduidelijken is in alle gevallen tegemoet gekomen. Dat heeft tot wijzigingen in 6 kaarten geleid. Verzoeken om verduidelijking van artikelen zijn waar mogelijk gehonoreerd, bijvoorbeeld door het opnemen van een extra definitiebepaling of door een wat uitgebreidere toelichting op het betreffende artikel. Verzoeken om ter verduidelijking bestaande wetteksten over te nemen in de verordening zijn niet overgenomen aangezien dit in strijd is met de wens tot deregulering.

4.2 De belangrijkste zienswijzen op de verordening

Naast de opmerkingen van technisch juridische aard is in de zienswijzen een aantal belangrijke, meer beleidsmatige, wijzigingen voorgesteld. Deze zijn de volgende:

Normering wateroverlast

Waterschap Zuiderzeeland (hierna: het waterschap) wijst erop dat in artikel 5.17, tweede lid is vastgelegd dat voor wateroverlast in het landelijk gebied (uitgezonderd natuurgebieden) een minimale norm geldt van eens per 50 jaar en een gemiddelde norm van eens per 80 jaar. Het waterschap geeft aan dat een gemiddelde norm van eens per 80 jaar moeilijk werkbaar is aangezien een gemiddelde norm in de praktijk betekent dat onduidelijk is welke gebied voldoet aan welke norm. Indien gekozen wordt voor weergave van de gemiddelde norm zou naar mening van het waterschap een toevoeging in de verordening opgenomen moeten worden over welke delen van het beheergebied de norm van gemiddeld eens per 80 jaar moet worden berekend. Uiteraard voorzien van een onderbouwing. Het waterschap stelt als alternatief voor een overstromingskans van 1/80 in de verordening vast te leggen, met uitzondering van een aantal gebieden dat op een kaart wordt aangewezen. Voor de aangewezen gebieden geldt dan een norm van 1/50. Het alternatief heeft de voorkeur van het waterschap.

Deze zienswijze van het waterschap over de normering wateroverlast is niet overgenomen. Hiervoor bestaan de volgende redenen. Ten eerste vloeien de normen voor wateroverlast rechtstreeks voort uit het Omgevingsplan Flevoland 2006. Ten tweede wordt de wijze van toetsing van het watersysteem aan de gemiddelde norm van 80 jaar verder uitgewerkt in de in artikel 5.18, tweede lid van de verordening genoemde leidraad. Daarbij wordt vooralsnog gedacht om per waterstaatkundige afdeling

het aanwezige gemiddelde beschermingsniveau voor de agrarische gebieden te bepalen uit een oppervlaktegemiddelde terugkeertijd van de daarbinnen aanwezige peilvakken. In 2007 zal over de leidraad in overleg worden getreden met het waterschap. En als laatste zal de doeltreffendheid en de effecten van de verordening, overeenkomstig artikel 14.2 van de verordening, iedere vijf jaar worden beoordeeld. In dat verband zal tevens, op basis van de eerste toetsingsresultaten, worden gekeken naar de praktische waarde van de gemiddelde norm van 80 jaar. Overname van de zienswijze van het waterschap ligt daarom niet in de rede.

Herintroductie regels voor baggerspecie

De gezamenlijke natuurorganisaties merken op dat in de verordening geen milieubeschermingsgebieden voor natuur zijn opgenomen, zodat de bescherming die de huidige Provinciale Milieuverordening Flevoland daaraan biedt – het verbod tot het op de kant zetten van baggerspecie – komt te vervallen. De regels voor het op de kant zetten van baggerspecie zijn vervallen omdat de Natuurbeschermingswet voldoende bescherming biedt aan deze gebieden. De natuurorganisaties wijzen erop dat een aantal van de huidige milieubeschermingsgebieden voor natuur niet onder de Natuurbeschermingswet valt. Bovendien merken zij op dat het ontwerp van het Omgevingsplan Flevoland 2006 wel milieubeschermingsgebieden voor natuur noemt en zelfs “een optimale bescherming en een op behoud en ontwikkeling van natuurwaarden gericht beheer” biedt. Zo’n bescherming is ook van belang voor het tegengaan van verdroging. Wat betreft het storten van baggerspecie geven de natuurorganisaties verder nog aan dat met name oevers, die natuurvriendelijk zijn ingericht, in hun natuurdoelen worden aangetast wanneer er voedselrijke baggerspecie op wordt gestort. Ook de beheerskosten kunnen daardoor toenemen. Het voorstel van de natuurorganisaties is dan ook om de milieubeschermingsgebieden voor natuur in de verordening te handhaven en zelfs uit te breiden met andere natuurlijke gebieden, waaronder tenminste de gebieden van de (provinciale) ecologische hoofdstructuur.

Deze zienswijze van de natuurorganisaties is als volgt beantwoord. In de zienswijze wordt terecht opgemerkt dat de Natuurbeschermingswet niet op de gehele ecologische hoofdstructuur (EHS) van toepassing is. Dat geldt echter wel voor de Flora- en faunawet. Deze wet verbiedt activiteiten met een schadelijk effect op beschermde soorten (zowel dieren als planten). Van dit verbod kan onder voorwaarden, met een vrijstelling of ontheffing op grond van art. 75 van die wet, worden afgeweken. De uitvoeringsregels maken onderscheid in mate van bescherming voor verschillende soorten. In het Omgevingsplan Flevoland 2006 staat onder “soortenbeleid” dat de provincie haar eigen beheer afstemt op bedreigde en beschermde dier- en plantensoorten en dat ook verwacht van natuurbeheerders en overige gebiedspartners.

Daarbij moet worden opgemerkt dat de Unie van Waterschappen een gedragscode heeft opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan de minister van LNV. De gedragscode moet een zorgvuldige omgang met beschermde planten en dieren waarborgen. In het onlangs vastgestelde Omgevingsplan Flevoland 2006 komen de milieubeschermingsgebieden voor natuur niet meer voor. Wel is aangegeven dat de abiotische kwaliteit van de Ecologische hoofdstructuur (EHS) toereikend moet zijn voor de gewenste natuurwaarden. Dit is een voorbeeld van globale kaderstelling. Ook voor de waterkwaliteit zijn globale kaders genoemd. Het waterbeheersplan van het waterschap is het instrument om de provinciale kaders concreet uit te werken. Dit geldt ook voor het tegengaan van verdroging. Milieubeschermingsgebieden voor natuur zijn dus niet noodzakelijk om ecologische schade door het storten van baggerspecie te voorkomen. Gelet op het streven naar deregulering is deze zienswijze van de natuurorganisaties niet overgenomen.

Opruimplicht voor KWO systemen

De natuurorganisaties achten het wenselijk dat de provincie een opruimplicht instelt voor KWO-systemen (warmte-koude opslagsystemen) die het einde van hun levensduur hebben bereikt. Warmte-koude opslag heeft zeer goede energiebesparingpotenties, maar bij onzorgvuldig gebruik

kunnen de systemen op termijn ook een bron van grondwaterverontreiniging vormen. Met name kleine systemen zijn van wisselende kwaliteit met risico op lekkage van glycol en andere stoffen. Uit gesprekken met andere provincies blijkt een opruimplicht geen overbodige luxe te zijn.

Naar aanleiding van deze zienswijze is nagegaan of in de verordening een opruimplicht voor KWO-systemen moet worden opgenomen. Deze systemen worden steeds meer toegepast en vallen deels buiten de reikwijdte van de huidige milieuwetgeving. Vooral systemen die gebruikmaken van middelen, zoals glycol, vormen op termijn een bedreiging voor de kwaliteit van het grondwater. Vanwege de onderstaande overwegingen is afgezien van een opruimplicht in de verordening. Op grond van de Wet milieubeheer is het niet mogelijk om een algehele opruimplicht voor alle KWO-systemen in de provincie Flevoland in de verordening op te nemen. Daarnaast biedt de Wet milieubeheer de provincie slechts beperkte mogelijkheden om binnen milieubeschermingsgebieden regels te stellen aan KWO-systemen. Voorts is een opruimplicht in de praktijk moeilijk handhaafbaar, temeer omdat een overzicht van bestaande systemen ontbreekt. Gezien het bovenstaande ligt het voor de hand dat er een nationale regeling komt voor KWO-systemen.

Vanuit de provincies wordt reeds enkele jaren bij het ministerie van VROM aangedrongen op een vorm van regulering van KWO systemen. De provincie heeft gezien haar verantwoordelijk op het gebied van de grondwaterbescherming ten behoeve van de waterwinning wel een meldingsplicht opgenomen voor alle systemen in de boringsvrije zone Zuidelijk Flevoland. Daarnaast is voor energieopslagsysteem in de boringsvrije zone beneden een in de verordening aangegeven diepte een ontheffing vereist. Bij deze ontheffing worden ook voorschriften verbonden voor de beëindiging van deze systemen. In de waterwin- en beschermingsgebieden zijn energieopslagsystemen verboden. Deze zienswijze heeft derhalve niet geleid tot een wijziging van de verordening.

Ontgroningen in archeologische kerngebieden

De gemeente Urk geeft aan dat de bepalingen over ontgroningen in archeologische en aardkundige waardevolle gebieden in de gemeente Urk tot extra procedures kunnen leiden met het nodige oponthoud en de nodige kosten. De gemeente geeft hiervoor de volgende onderbouwing. Uit de verordening blijkt dat bij aanleg, herstel of vervanging van de ondergrondse infrastructuur dieper dan 3 meter minus maaiveld een ontgrondingsvergunning noodzakelijk is. Hetzelfde geldt voor werkzaamheden in een gebied waarvan het bestemmingsplan ouder is dan 10 jaar. De voornoemde werkzaamheden zijn nagenoeg altijd noodzakelijk en een afweging of een vergunning kan worden verleend is volgens de gemeente dan ook niet aan de orde. Vooral voor de oudere delen van Urk, maar ook voor het bouwrijpmaken van uitlegebieden leidt dit tot oponthoud en extra kosten.

Verder volgt uit de verordening dat sommige vrijstellingen niet gelden voor archeologisch en aardkundig waardevolle gebieden en locaties. Voor de gemeente Urk geldt een aantal vrijstellingen niet voor het bebouwde deel van Urk en het Urkerbos. In haar zienswijze op het ontwerp omgevingsplan heeft de gemeente al verzocht de aanduiding bodembeschermingsgebied/provinciaal archeologisch en aardkundig kerngebied wat betreft Urk te verwijderen. De zienswijze van de gemeente heeft niet geleid tot een wijziging van het omgevingsplan. De gemeente merkt op dat bij de beantwoording van de zienswijze op het ontwerp omgevingsplan is gesteld dat ontgronden niet verboden wordt maar dat een vergunningplicht gaat gelden waarbij voorwaarden aan het ontgronden kunnen worden verbonden. Verder is aangegeven dat ontgroningen in het kader van een bouwvergunning of het bouwrijp maken ten behoeve van een geldend bestemmingsplan niet vergunningplichtig zijn. Er wordt vanuit gegaan dat bij de bouwvergunning en het bestemmingsplan al de nodige aandacht is besteed aan de archeologie. Dat laat naar de mening van de gemeente Urk onverlet dat voor overige graafwerkzaamheden wel een vergunning noodzakelijk kan zijn met de nodige vertraging tot gevolg.

De gemeente Urk verzoekt dan ook infrastructurele werken per definitie vrij te stellen van de vergunningplicht. Als alternatief wordt voorgesteld de aanduiding PARk van het bebouwde deel van

Urk te laten vervallen. Deze aanpassingen sluiten naar de mening van de gemeente aan bij het uitgangspunt van vermindering van administratieve lasten en vermindering van regelgeving.

Deze zienswijze is als volgt beantwoord. Bepaalde werkzaamheden ten behoeve van infrastructuur zijn vrijgesteld van de vergunningplicht, wanneer kan worden aangenomen dat van de ontgroning weinig effecten op de omgeving zijn te verwachten of wanneer die effecten reeds in een ander verband zijn afgewogen. Die vrijstelling geldt niet voor ontgroningen dieper dan 3 meter omdat deze veelal de deklaag zullen doorsnijden, met mogelijk ingrijpende gevolgen voor het waterhuishoudkundige systeem. De vrijstelling is bovendien beperkt tot actuele bestemmingsplannen omdat in oudere plannen, in het algemeen, de mogelijke gevolgen voor archeologische waarden niet zijn afgewogen. Wanneer de vrijstelling niet kan worden gebruikt betekent dat niet dat de werkzaamheden niet zouden kunnen plaatsvinden. Er kan immers een vergunning voor worden verleend, hetgeen niet per definitie tot vertraging hoeft te leiden. Door een goede planning kan meestal vooraf aan de eisen van behoud van archeologische waarden worden voldaan. Deze argumenten wegen voldoende zwaar om de beperkingen aan de vrijstellingsbepaling te handhaven.

Bij het vorenstaande kan nog worden opgemerkt dat de aanwijzing van grote delen van de gemeente Urk tot Provinciaal Archeologisch en aardkundig Kerngebied (PArK) is geregeld in het door Provinciale Staten vastgestelde Omgevingsplan Flevoland 2006. De provincie wil de archeologische waarden van Urk in hun oorspronkelijke aardkundige context behouden. Er is dan ook geen aanleiding de in het Omgevingsplan Flevoland 2006 aangegeven bescherming van deze gebieden te wijzigen. Omdat gebieden met bijzondere archeologische en aardkundige waarden ook kwetsbaar zijn voor ontgroningen van minder dan 3 meter diep, bepaalt de verordening dat de algemene vrijstellingen voor kleine ontgroningen, aanleg van watergangen en duurzame of natuurvriendelijke oevers voor onder meer PArK-en niet gelden. De aanwijzing tot PArK heeft echter geen gevolgen voor de vrijstelling ten behoeve van infrastructuur. De zienswijze van de gemeente Urk is derhalve niet overgenomen.

Bescherming landschap: vrijstelling voor borden die verwijzen naar natuurgebieden

De natuurorganisaties geven aan dat in de verordening aanduiding van en bewegwijzering naar verkooppunten en agrarische producten en diensten als minicampings zijn uitgezonderd van het verbod om borden te plaatsen. Zij zouden daaraan graag de aanduiding van en bewegwijzering naar natuurgebieden zien toegevoegd, omdat deze gebieden ook gebaat zijn bij vindbaarheid. Zij wijzen erop dat draagvlak onder de bevolking mede afhankelijk is van de mogelijkheid om een natuurgebied te kunnen bezoeken.

Deze zienswijze is als volgt beantwoord. De natuurgebieden vormen een belangrijk onderdeel van de toeristisch-recreatieve structuur van Flevoland. Openstelling van en ook een goede bewegwijzering naar de natuurgebieden is belangrijk voor het draagvlak onder de bevolking en voor toerisme en recreatie. Daarbij kan bewegwijzering bovendien gebruikt worden ter ondersteuning van zonering van het recreatief gebruik in grotere natuurgebieden. Hoewel eerder is gesteld dat het huidige regime van de Landschapsverordening ongewijzigd zal worden voortgezet is het voorstel van de natuurorganisaties logisch. Het ligt wel in de rede om eisen te stellen aan de vrijgestelde borden teneinde mogelijk negatieve effecten op het landschap te beperken. Daarbij kan worden aangesloten bij de eisen die zijn gesteld aan de "agrarische borden". Deze zienswijze geeft dan ook aanleiding om de verordening zodanig te wijzigen dat bewegwijzering naar natuurgebieden wordt toegestaan.

Vastleggen toervaartnet

De Stichting Recreatietoervaart Nederland wijst in haar zienswijze op het bestaan van het landelijk toervaartnet, dat is vastgelegd in de Beleidsvisie Recreatie Toervaartnet Nederland. De Stichting stelt voor, in het verlengde van de voornoemde beleidsvisie, in de verordening de doorvaartmaten en richtlijnen voor de bediening van bruggen en sluizen op te nemen.

Deze zienswijze is als volgt beantwoord. De brug- en sluisstijden en scheepsafmetingen worden nu bij besluit van ons college vastgesteld. Vanuit praktisch oogpunt is het niet wenselijk de brug- en sluisstijden en vaartuigafmetingen in de verordening zelf op te nemen. De brug- en sluisstijden zijn vaak aan verandering onderhevig en in de toekomst zal bediening op afstand ervoor zorgen dat bruggen veel vaker op afroep zullen worden geopend. Ten aanzien van vaartuigafmetingen geldt eveneens dat flexibiliteit gewenst is, en dat de afmetingen bij voorkeur bij besluit van ons college geregeld dienen te worden. Te denken valt aan situaties waarbij aanpassingen aan sluizen/bruggen plaatsvinden of vaarwegen worden uitgediept. Wanneer de vaartuigafmetingen in de verordening worden opgenomen zouden deze veranderingen een aanpassing van de verordening vereisen. Dit is vanuit praktisch oogpunt niet wenselijk.

Wel is het noodzakelijk een formele titel in de verordening op te nemen waarmee de verantwoordelijk voor het vaststellen van brug- en sluisstijden en scheepsafmeting bij ons college wordt neergelegd. Hiervoor is, naar aanleiding van deze zienswijze, in de verordening een specifiek artikel opgenomen.

Overgangsrecht Wegen- en vaarwegenhoofdstuk

De gemeente Noordoostpolder wijst erop dat in de verordening overgangsrecht is opgenomen voor privaatrechtelijke toestemmingen voor handelingen op provinciale wegen. De gemeente wijst erop dat in dit kader ook rekening moet worden gehouden met de publiekrechtelijke vergunningen die in het verleden reeds voor uitwegen langs provinciale wegen zijn verleend op basis van de Algemene plaatselijke verordening (APV) van de gemeente en/of de wegenverordening van de provincie Overijssel.

De gemeente wijst er terecht op dat naast de verleende privaatrechtelijke toestemming, ook sprake kan zijn van publiekrechtelijke toestemmingen. Deze publiekrechtelijke toestemmingen zijn namelijk door de provincie Flevoland overgenomen van Rijkswaterstaat, de provincie Overijssel en de gemeente NOP. Het overgangsrecht is dan ook op deze situatie aangepast. Op deze manier omvat de verordening overgangsrecht voor alle verleende vergunningen, privaatrechtelijke toestemmingen en reeds ingediende aanvragen.

Bij deze zienswijze moet volledigheidshalve nog het volgende worden opgemerkt. In de APV's van de gemeenten Lelystad, Almere, Dronten, NOP, Zeewolde en Urk zijn bepalingen opgenomen die nadere regels bevatten omtrent het gebruik van provinciale wegen en vaarwegen. Deze gemeentelijke bepalingen doorkruisen in veel gevallen de bepalingen uit de Verordening voor de fysieke leefomgeving. Dergelijke bepalingen in APV's vervallen door de inwerkingtreding van de Verordening voor de fysieke leefomgeving omdat de provinciale verordening een regeling van hogere orde is. Wel verdient het aanbeveling dat de gemeenten, waar nodig, de in de APV opgenomen bepalingen inzake wegen en vaarwegen afstemmen op de bepalingen uit hoofdstuk 9 van de Verordening voor de fysieke leefomgeving. Bij de implementatie van de verordening zal hieraan aandacht worden besteed.

4.3 De belangrijkste ambtshalve wijzigingen in de verordening

Naast de wijzigingen genoemd onder 4.1 en 4.2 is een aantal ambtshalve wijzigingen doorgevoerd. Deze wijzigingen hebben vooral betrekking op het opheffen van verschrijvingen of verduidelijking. Daarnaast is een tweetal belangrijke ambtshalve wijzigingen doorgevoerd. Deze worden hierna genoemd.

In de bepalingen over de milieubeschermingsgebieden voor grondwater is in artikel 4.10, eerste lid een nieuwe sub g "ondergronds energie uit te wisselen" toegevoegd. Door de toevoeging van sub g zijn binnen waterwin- en beschermingsgebieden ondergrondse energiesystemen geheel verboden. Door deze toevoeging geldt het verbod zowel voor binnen als voor buiten een inrichting bedoeld in de Wet milieubeheer. Het verbod was al van kracht voor energiesystemen binnen inrichtingen. Overigens

hebben de natuurorganisaties ook gewezen op het belang van de bescherming van de kwaliteit van het grondwater bij ondergrondse energiesystemen (zie de opmerking over de opruimplicht voor KWO-systemen).

Aan de verordening is verder kaart 9.1 toegevoegd. Op deze kaart zijn de bij de provincie in beheer zijnde vaarwegen aangegeven. De tekst van artikel 9.2 van de verordening waarin de reikwijdte van de regels voor vaarwegen is geregeld laat ruimte voor interpretatie over welke vaarwegen onder het beheer van de provincie Flevoland vallen. Door een kaart toe te voegen met daarop de vaarwegen die in beheer zijn bij de provincie ontstaat duidelijkheid over de reikwijdte van hoofdstuk 9.

4.4 Eén aanvraagformulier voor de Verordening voor de fysieke leefomgeving

Op 17 mei 2005 hebben wij besloten dat bij de implementatie van de verordening de mogelijkheden in kaart moeten worden gebracht van één aanvraagformulier voor de verordening. Ten behoeve van de implementatie zijn deze mogelijkheden in beeld gebracht. Gebleken is dat op meerdere beleidsterreinen wordt gewerkt aan de ontwikkeling van e-formulieren. Met e-formulieren kunnen bestaande formulieren (papier of pdf) worden omgezet in elektronische formulieren. Samengevat zijn de voordelen van elektronische formulieren: de gebruiker vult minder gegevens in, verhoging kwaliteit gegevens, minder incompleet ingevulde formulieren, minder handmatig overnemen van data en snellere verwerking van formulieren. E-formulieren kunnen daarmee een bijdrage leveren aan de administratieve lastenverlichting en de eenmalige aanlevering en meervoudig gebruik van gegevens van burgers en bedrijven.

Meer specifiek zijn voor de implementatie van de verordening drie ontwikkelingen van belang. In het kader van de implementatie van de omgevingsvergunning (WABO) wordt er op rijksniveau gewerkt aan de ontwikkeling van een e-formulier voor de WABO. Ook in het kader van de implementatie van de Waterwet wordt op Rijksniveau gewerkt aan een e-formulier voor de Waterwet. Interprovinciaal wordt gewerkt aan een e-formulier voor meldingen en vergunningen in het kader van de Ontgrondingenwet en voor ontheffingen op basis van de Flora en faunawet. De voornoemde e-formulieren bestrijken naar verwachting de gehele reikwijdte van de verordening. Het ligt daarmee niet in de rede afzonderlijk voor de provincie Flevoland één formulier (e-formulier) te ontwikkelen voor de verordening maar aan te sluiten bij de landelijke ontwikkelingen. Begin 2007 zal meer duidelijkheid ontstaan over de exacte reikwijdte van de voornoemde e-formulieren. Op basis daarvan kan bepaald worden in hoeverre er nog aanvullend moet worden voorzien in een specifieke provinciaal e-formulier. Indien nodig kan een specifiek provinciaal e-formulier in 2007 ontwikkeld worden.

Bij het vorenstaande speelt ook het volgende nog een rol. Alle documenten die tussen burger/organisatie en overheid gaan en, bij wet/regeling, een handtekening vereisen kunnen vooralsnog niet per e-mail worden verzonden of ontvangen. De provincie heeft op dit moment nog geen afdoende oplossing voor de elektronische handtekening voor handen. Betrouwbaarheid en vertrouwelijkheid voor wat betreft de digitale handtekening is binnen de provincie nog niet voldoende geregeld. Dit bemoeilijkt de introductie van e-formulieren.

Zolang de e-formulieren nog niet beschikbaar zijn zullen de huidige aanvraagformulieren worden gebruikt. Zodra het mogelijk is op de e-formulieren over te schakelen zal hiertoe worden overgegaan.

4.5 Toezicht op de Verordening voor de fysieke leefomgeving

In de commissie Ruimte is bij de toetsing van de inspraakrijpheid van de ontwerp verordening aandacht gevraagd voor het toezicht op de verordening. Door de introductie van meer algemene regels dient naar de mening van de commissie Ruimte meer capaciteit dan in de huidige situatie aan toezicht te worden besteed. Ook de natuurorganisaties hebben bij de inspraak er op gewezen dat de ontwerp verordening meer generieke regels kent waardoor de nadruk op specifieke vergunningen vooraf zal

verschuiven naar nadruk op handhaving achteraf. De natuurorganisaties geven aan dat de provincie in de organisatie voldoende capaciteit moet creëren voor deze verhoogde handhavingsspanning.

De commissie Ruimte en de natuurorganisaties hebben er terecht op gewezen dat door de introductie van meer algemene regels er meer nadruk komt te liggen op de toezichthoudende taak van de provincie. Bij de implementatie van de verordening zal hier ook nadrukkelijk rekening mee worden gehouden. Een planmatige inzet van toezichthouders zal een belangrijk onderdeel vormen van de implementatie. Om te komen tot een zo adequaat en efficiënt mogelijke inzet van toezichthouders zal het toezicht op de verordening worden betrokken bij de implementatie van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO) en de Waterwet (verwachte inwerkingtreding medio 2008). Met de inwerkingtreding van de WABO en de Waterwet wordt het toezicht op de verordening gekoppeld aan het toezicht op de water-, milieu en RO-wetgeving. Dit met als doel dat de burger telkens met maar een bestuursorgaan te maken krijgt. Als gevolg hiervan zal naar verwachting een deel van het toezicht in het kader van de verordening bij de mede-overheden in het gebied worden ondergebracht. De organisatie en de formatie voor het toezicht is ook ingebracht in de discussie over de samenvoeging van de afdelingen MB en MPV. Over de resultaten van deze samenvoeging zullen wij begin 2007 nog nader besluiten. Daarnaast zullen in 2007 in het regionaal handhavingsoverleg afspraken worden gemaakt over het toezicht op de verordening.

4.6 Implementatie van de Verordening voor de fysieke leefomgeving

De planning is erop gericht de Verordening voor de fysieke leefomgeving op 8 februari 2007 te agenderen voor Provinciale Staten van Flevoland. Provinciale Staten in Fryslân en Overijssel zullen naar verwachting in maart 2007 de regels voor primaire waterkeringen in de verordening mede vaststellen. Na vaststelling door Provinciale Staten in Fryslân en Overijssel dient de verordening in het kader van repressief toezicht, voorzover het betreft de regels voor water, milieu en waterkeringen, te worden toegezonden aan de ministers van Verkeer en Waterstaat en Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer. Naar verwachting kan de Verordening voor de fysieke leefomgeving daardoor eind mei 2007 inwerkingtreden. Artikel 14.8 van de verordening geeft ons college de bevoegdheid de datum van inwerkingtreden te bepalen. Zodra bekend is wanneer de besluitvorming in Provinciale Staten van Fryslân en Overijssel plaatsvindt zullen wij de datum van inwerkingtreding van de verordening bekendmaken.

Voorts kan hierbij nog worden opgemerkt dat inmiddels een plan van aanpak voor de communicatie over de verordening is opgesteld. Het plan van aanpak communicatie heeft tot doel alle belanghebbenden adequaat te informeren over de inwerkingtreding en de inhoud van de nieuwe verordening. Kern van het plan van aanpak is een per doelgroep gerichte communicatiestrategie.

5. Kanttekeningen:

Voor een dijkkringgebied dat in meer dan één provincie is gelegen worden de regels vastgesteld bij gemeenschappelijk besluit van de betrokken provincies. In Flevoland betreft dit dijkkringgebied 7 dat mede is gelegen in de provincies Fryslân en Overijssel. De regels met betrekking tot dijkkringgebied 7 moeten derhalve bij gemeenschappelijk besluit van provinciale staten van de provincies Flevoland, Fryslân en Overijssel worden vastgesteld. Om deze gezamenlijke besluitvorming mogelijk te maken zijn de regels voor primaire waterkeringen in een apart hoofdstuk ondergebracht (hoofdstuk 7). De provincies Overijssel en Fryslân hebben tijdens de inspraakperiode voor de ontwerpverordening aangegeven met de regels voor de primaire waterkeringen in te kunnen stemmen. Inmiddels zijn de colleges van gedeputeerde staten van Fryslân en Overijssel verzocht Provinciale Staten van Fryslân en Overijssel de verordening ter besluitvorming voor te leggen.

6. Evaluatie:

Vanuit een oogpunt van duidelijkheid en rechtszekerheid verdient het aanbeveling de werking van de Verordening voor de fysieke leefomgeving periodiek te evalueren. In de verordening is hiervoor een specifieke bepaling opgenomen die regelt dat binnen vijf jaar na inwerkingtreding van de verordening en vervolgens om de vijf jaar aan Provinciale Staten een verslag wordt voorgelegd over de wijze waarop de verordening is toegepast.

7. Advies van de Commissie van advies:

De commissie adviseert dit voorstel als hamerstuk te agenderen voor de Statenvergadering van 8 februari 2007.

8. Ontwerp-besluit:

PROVINCIALE STATEN VAN FLEVOLAND

Gelezen het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Flevoland nummer 475067;

Gelet op het bepaalde in de Wet op de waterhuishouding, de Grondwaterwet, de Ontgrondingenwet, de Wet milieubeheer, de Wet bodembescherming, de Wegenwet, de Wegenverkeerswet 1994 en de Provinciewet;

BESLUITEN

Vast te stellen de hoofdstukken 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 en 14 van de Verordening voor de fysieke leefomgeving Flevoland.

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Flevoland d.d. 8 februari 2007.

,griffier

, voorzitter

PROVINCIALE STATEN VAN FLEVOLAND, FRYSLÂN EN OVERIJSSSEL

Gelezen het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Flevoland nummer 475067, het college van gedeputeerde staten van Fryslân nummer pm en het college van gedeputeerde staten van Overijssel nummer WB/2006/pm;

Gelet op het bepaalde in de Wet op de waterkering;

BESLUITEN IEDER VOOR ZOVER HET HUN BEVOEGDHEID BETREFT:

Vast te stellen hoofdstuk 7 en de artikelen 1.1, onder a, b, d, e, h, q, z, ff, gg, jj, 5.4, 14.1 en 14.3, eerste en tweede lid van de Verordening voor de fysieke leefomgeving Flevoland

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Flevoland d.d. 8 februari 2007.

, griffier

,voorzitter

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Fryslân, d.d. pm 2007

,griffier

,voorzitter

Aldus besloten in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Overijssel d.d. pm 2007

,griffier

,voorzitter

9. Bijlagen:

- Zienswijzen van de gemeente Lemsterland, de gemeente Zeewolde, de gemeente Urk, de gemeente Noordoostpolder, de provincie Fryslân, de provincie Overijssel, Waterschap Zuiderzeeland, Vitens, de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek, Rijkswaterstaat IJsselmeergebied, Natuur en Milieu Flevoland, mede namens IVN Consulentschap, Natuurmonumenten en Flevolandschap en de Stichting Recreatietoervaart Nederland
- Antwoordnota "Ontwerp Verordening voor de fysieke leefomgeving";
- Verordening voor de fysieke leefomgeving.

10. Ter lezing gelegde stukken:

Gedeputeerde Staten van Flevoland,

, secretaris.

, voorzitter.